

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 1924.—ΕΤΟΣ 6ον ΑΡ. 283

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 5 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγαὶ καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΛΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ Δρ. 50.—Ἐξάμ. Δρ. 25

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 50.— ΦΡ. 25

ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολ. 4.— Δολ. 2

ΑΓΓΛΙΑΣ Διρ. 1.— Σελ. 10

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας : 30 λεπτά ἢ λέξις δι' ὄλους, διὰ ποιήματα
καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΑΣΚΩΤ

Ο ΝΟΜΟΜΑΤΗΣ ΤΗΣ ΞΕΡΑΙΕΙΑΣ

Το γραφείο της Ξεραίας αναλαμβάνει την διαβίβασιν επιστολών εν ονόματι των ενδιφερόμενων προς διόρισιν εν Κωνσταντινουπόλει νομισμάτων και πνευματικῶν διακρίσεων ἐν Ἀθήναις. Πιθανὸς φθὸς εἰς ἄλλα τὸ οικογενεϊκὰ μυστήρια. Ἐπανάληψις τῶν σχέσεων τῶν ἐν διατάσει εὐδοκίμων οὐζυγῶν. Πολυτιμὸν συμβουλαί διὰ τοῦ ἐρωτευμένου καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν οὐδὲν ἄλλοτε συνοικισίου.

Πνευματικῶς, ὑπεροχῆς, τραπέζι.
Ψυχολογία παντός ἀτόμου ἐπὶ τῆ βασις τοῦ γραφείου καὶ ἄλλῃ.
Συνεννόησις δι' ἀλληλογραφίας. Ἀπαντήσεις ταξιδιὰ καὶ ἀκριβείας. Πλήρη νεωτερίτης. Ἄνεκτος. Νομισμάτων, γραφεία Ξεραίας ἐνοικισίους ὁραχμαί 10 εἰς ἐκάστην ἐπιστολῆν.

(Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβουν ἀπαντήσεις δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολὰς καὶ ὅτι διὰ τῆς στήλης αὐτῆς γνωρίζω εἶς, δὲν νὰ ἐνοικισίους εἰς διακρίων τὸ ὄριον ἀντίστοιχον)

Ο ΝΟΜΟΜΑΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ:
ΠΑΝΤΑ ΜΟΝΑΧΟΝ: Δὲν θὰ πάρετε καμμίαν, οὔτε θὰ νυμφευθῆτε, Εἰσθε ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ὅσοι οὐκ ἔχουν δέχονται περιουσιῶν καὶ οἱ ὅσοι θέλουν ἴναι ἐλευθερίαν ὑπὸ τὴν πλατυτέραν τῆς ἐνοίας.

Α. Κ. Πάτρος: Ὁ γάμος σας μετὴν δεσποινίδα ἐκείνην θὰ γίνῃ κωμικὸν ἐνός θανάτου. Θὰ ζήσετε εὐτυχῆς εἰς ἅπαντες τῆς ζωῆς τῆς περιουσίας ὀλίγην τὴν ἐπιλοκισίωτά σας. Θὰ ζήσετε 17 ἔτη ἀκόμιν.

Γ. Μ. Κ.: Δυστυχῶς προβλέπω ὅτι θὰ καταδικασθῆτε. Διατὶ ν' ἀναμνησθῆτε εἰς τὸ ὀκνῶν ἀντὶ ἐνός ἡδονῶν καὶ διαφορικῶν καὶ κερδιστῶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας σας. Διὰ τὸν σὺζυγον σας δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ὅσο καμμίαν πληροφοροῦν. Τέκνα δὲν θ' ἀποζητήσετε. Πρῶτη θ' ἀποδίωξῃ ἢ σὺζυγὸς σας.

Α. Σ.: Θεσσαλονικίος. Ἔνας φίλος σας στρατιωτικῶς θὰ σᾶς σώσῃ ἀπὸ τῆν δυστυχίαν, ἢ ὅποια σᾶς βασανίει. Γάμον δὲν διαθέτω πρὸς τὸν παρόν, ἀλλ' οὔτε σᾶς τὸν συνιστῶ.

ΠΑΓΚΟΝ Β.: Βόλον: Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακολουθῆσιν πολὺ καιρὸν διότι ὑπάρχει ἕνας τρίτος, ὁ ὅποιος σᾶς ὑποβουλίζεται καὶ εἰς τὸ τέλος θὰ ἐπιτύχῃ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἔστιν ἔλεος νὰ ὑποζῶνται οἱ γονεῖς τῆς. Γάμος ἐν τέλει μετὴν τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ

ΚΟΡΗΝ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ, Βυτίνα: Ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

Κ. Β. Τ.: Δὲν πιστεύω νὰ με θεωρήτε προφήτην οὔτε μάγον. Ὅσα σᾶς εἶπον ἴσαν τὰ μόνον πρὸ ἡδονῶν νὰ σᾶς πῶ. Τώρα ἂν θὰ γίνετε ἀξιοματῆς ἢ ὅχι αὐτὸ βεβαίως, δὲν ἐγκρατεῖ εἰς τὴν τύχην, διὰ νὰ ζητήτε νὰ τὸ μᾶθετε.

ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗΝ ΥΠΑΡΞΙΝ: Εἰσθε πραγματικῶς βασανισμένη ὑπαρξίς. Πολλὰ καλά ἐκρίνατε καὶ ἐξακολουθῆτε νὰ κίματε εἰς τὰς γυναίκας. Πολλὰ ὅμως γυναίκες σᾶς ἐπέκρανον πολὺ. Ἀνατυχῶς δὲν διαβλέπω σύντομον τὴν μεταβολὴν τῆς σημερινῆς σας καταστάσεως. Ἀυτὰς τὰς ἡμέρας θὰ λάβετε μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Περιουσίαν δὲν θ' ἀποζητήσετε, καίτοι ἐργάζεσθε νυκθημερῶν. Ὄποσοδήποτε ὅμως τὰ γραφεῖα ἀσὰ θὰ εἶναι εὐνοϊκὰ σχετικῶς. Μία μεγάλη ἀνακούφισις θὰ εἶνε εἰς ἐλπίδι ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

ΣΚΑΠΡΩΣ ΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΗΝ, Ναύπλιον: Ἡ λύσις τοῦ οἰκογενεϊκοῦ σας ζητήματος δὲν θὰ εἶναι, δυστυχῶς, πολὺ ευχάριστος γιὰ σᾶς. Ἡ ὑγεία σας δὲν εἶναι δυνατόν πλέον ν' ἀποκατασταθῇ καὶ τοῦτο ἐξ ὀλιγοτήτος τῶν ἰδικῶν σας. Θάνατον δὲν διαβλέπω πρὸς τὸ παρόν.

ΠΑΡΑΜΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΜ: Ὁ ἀδελφός σας πράγματι δὲν ὑπάρχει πλέον. Ὁ σὺζυγός σας θὰ λέγετε Χορτοῦ, καὶ κατὰ γὰρ δὲ ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας. Συντόμος, θὰ ἀνατείνου γιὰ σᾶς ἡμέραι εὐτυχίας.

ΜΑΥΡΟΜΑΤΑΝ: Μάλιστα, κατοικεῖ εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐμφροῦται γιὰ σᾶς ὑπὸ τὸν καλλιτέρων διαθεσῶν. Ἡ ἀγάπη του θὰ σᾶς σώσῃ. Φροντίσατε νὰ ἐξασφαλίστε ἕνα γάμον σύντομον.

ΚΙΚΗΝ, Φιλιππῶν: Ὁ Α. Κ. δὲν θὰ εἶναι ὁ μέλλον σὺζυγός σας. Μέγα οικογενεϊκὸν ἐπιπόδιον τοῦ ἀποκρίει τὸν γάμον. Θὰ ὑπανδρευθῆτε στρατιωτικόν. Ὁ νεὸς ἐκεῖνος δὲν

ὑπάρχει πλέον γιὰ σᾶς. Ἀποφεύγετε νὰ συγκαταστήτε εἰς τὸ σπίτι ἐκεῖνο πού ἐρεῖ ὑπόγειον.

Α. Θ. Γ.: Ἐνταῦθα: Ἐάν, ὅπως γράφετε, ἀφήσατε μερικὰς κακὰς συνήθειας τότε ἡ σημερινὴ σας ἀξιοθῆντος κατάστασις ἴσως βελτιωθῇ. Κύριος σπιτοῦ δὲν θὰ γίνετε. Τὰ τέκνα σας θὰ ζήσουν εὐτυχισμένα. Ὅλοι αἱ ὑποφίαι σας περὶ τῶν ἐκτροπῶν πού συμβαίνουν στὸ σπίτι σας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ προσώπου ἐκεῖνου εἶναι ἀβάσιμοι ἐντελῶς. Σχετικῶς μετὸν ἀδελφόν σας σᾶς βεβαίω ὅτι πρὸς νὰ τὸν θεωρήτε χαμένον. Κάποιος πατρὺς φίλος σας σᾶς ἀγαπᾷ πολὺ. Αὐτὸς θὰ σᾶς σώσῃ ἀπὸ τὰ ἐπακόλουθα νέων σας ὀλισθημάτων. Ἰάσατε ἄλλο δὲν δύναμαι νὰ σᾶς πῶ.

ΚΑΥΜΕΝΗΝ ΚΑΡΑΙΑΝ, Ἰωάννινα: Ὁ στρατιωτικὸς ναὶ, ὁ φυλακισμένος ὄχι. Ἡ σὰθὰ οἰκονομικὴ σας καταστάσις εἶναι ἡ κύριος ἀφορμὴ τῆς διχονοίας. Μόνον ὅταν σᾶς ἀγαπήσῃ καὶ διὰ νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ πρὸς νὰ τῆς δείξετε ὅτι δύνασθε νὰ τῆς ἐξασφαλίστε μίαν ζωνὴν ἀνεκτὴν ὀπωδήποτε. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ στρατιωτικοῦ σας βίου θὰ πληροφορηθῆτε εἰνα θάνατον, ὁ ὅποιος θὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ μεταμορφώσῃ μερικὰ μεγαλεπήβολα σχέδιά σας.

ΧΑΜΕΝΗΝ ΕΥΤΥΧΙΩΝ: Πραγματικῶς τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἄδιαφοροῦται γιὰ σᾶς καὶ θὰ σᾶς κίμη κάποιον μεγάλο καλὸ. Τὰ χορήματα θὰ τὰ λάβετε συντόμος. Τὸ ταξιδιὸν σας δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ. Ὁ Νικόλαος ἀσθενεῖ. Γράψατέ του.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλαβον ἀπὸ τὴν ἑβδομάδα θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ἀριστέϊου
Σβόνουν ε' ἄστρα μου

Δάκρυα ἀπ' τὰ μάτια μου καὶ ἀπ' τὴν ψυχὴ μου δάκρυα τρέχουσι,
Ἄνδ' ἄστρα κατ' ἀπ' τὸ διάφανον ὄργανόν τοῦ ματώπου μου: τὰ μάτια μου, πού ἡ ψυχὴ μου μέσα τους φεγγόβολουσε.

Γιὰ τὴν ἀγάπην μου θὲ νὰ δώσω ὅτι κανέναν στὸν κόσμον αὐτὸν δὲν ἔρωσε.

Δάκρυα ἀπ' τὰ μάτια μου καὶ ἀπ' τὴν ψυχὴ μου δάκρυα τρέχανε.

Ἄργα, ἀργὰ σβόνουν τ' ἄστρα μου πού μέσα τους φεγγόβολουσε ἡ ψυχὴ μου.
Μάρης 1924

Φυλαχτὸ
Θυμάσαι ὅταν στὸν κῆπο ἐσοῦ, μικροῦλα
Μὲ μπουκίλας χρυσομένεσ τὰ μαλλιά σου,
Μὲ λούλουδα σπορὸς στὴν ἀγκαλιά σου
Γελοῦσεσ μετὰ χαίδια μου, κἀνοῦλα;
Κρυφοφιλοῦσάμε... θυμάσαι κάποιον ἀγροῦλα
Κι' ἤμουν ἐγὼ γυρμένος περὶ σὴμά σου
Γυρῶντας νὰ κλέψω ἀπ' τὴν ματιὰ σου
Τὸ ρολογιό γιὰ μ' ἀρρωστὴ καρδοῦλα;
Κι' ὅταν ἐσοῦ ἴλημένη—τὸ θυμάσαι;
Γιὰ τὸ στολίδι ποῦ ἔχεις γύρω ἀπ' τὸ λαμπρὸ σου
Σ' ἐφίλησα καὶ σοῦ εἶπα μὴ λυπάσαι.
Κρυμμένο ἐγὼ κρυφὸ τὸ φυλαχτὸ σου.
Ἄλθῃσαι!—Ναί! Ἡ ἀγάπην μου, ὀψίμενα,
Αἰώνιο φυλαχτὸ θάνατι γιὰ σένα.

ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΝ, Κομοτινή: Ἀπὸ τὸ ἁμαρτήριόν σας θὰ ἐπιλευθῆτε μόνον διὰ τοῦ γάμου. Ἐνθυμηθῆτε μίαν κυρίαν κατὰ τὰς Ἀπόκρυφους μετὰ κἀποιον φίλον σας... Δὲν ἀδικήσατε τότε κανένα; Ἐνθυμηθῆτε καλλιτέρα καὶ γράψατέ μου ἐκ νέου.

ΕΛΕΝ, ΚΩΝΣ., Θεσσαλονίκη: Ὁ πόθος σας θὰ πραγματοποιηθῇ φθάσει νὰ διακοπῆτε τὰς σκέψεις μετὰ μίαν φίλην σας.

ΑΝΝΟΥΣΙΚΑΝ: Εἰσθε χαρακτήρος ἡσύχου, γαληνίου, σταθεροῦ. Εἰσθε ψυχραῖος, τυχεῖ. Ὀυδέποτε ὀνειροπολήσατε ὑπερὶ τὰ δυνατόν. Τὸ μέλλον σας θὰ εἶναι εὐτυχῆς καὶ

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

ΚΑΡΟΓΑΩΣΣΙΕΣ
Εἰσθε ἡ ἀπόληα κάποιος κληρονομίας θὰ ἴσως λυτῆσιν πολὺ τὸ μέλλον σας πολὺ σκοτεινὸν λόγω τῶν ἀστάθους σας χαρακτήρος. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε, θὰ ζήσετε ὅμως τὰς εὐτυχέστερας ἐρωτικῆς στιγμῆς. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι πράγματι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν κινδυνεύει. Ἔς πρὸς τὸν γάμον τὸν ἀδελφὸν σας εἶμαι τῆς γνώμης νὰ τὸν ἀποφύγῃ. Μιστὴ κάποιον Κωνσταντίνου.

πλήρης ἐπιτυχίων. Ἡ ἐπιχειρήσις ἐκεῖνη δὲν θὰ γίνῃ.

ΠΑΡΟΜΟΝΟΝ: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζω δύο τινά: Ἐάν ἡ κόρη ἐκεῖνη εἶναι πράγματι ἀξία τῆς μελετωμένης; Ἡσυχία καὶ δεύτερον ἐάν εἰσθε οικονομικῶς ἀνεξάρτητος. Κατόπιν θὰ σᾶς ὁδοῦ τὰς σχετικὰς συμβουλάς. Εἰς τὴν κομῶπολιν Ἀλιβερίον ὀμιλοῦν πολὺ διὰ τὸν ἀτόμον σας Διατὶ; Περιμένω ἀπάντησιν σας. Γράψατέ μου καὶ τὴν διεύθυνσιν σας διὰ νὰ σᾶς ἐπιστρέψω τὴν φωτογραφίαν.

Α. ΘΑΡΡΟΥΝ: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζω δύο τινά: Ἐάν ἡ κόρη ἐκεῖνη εἶναι πράγματι ἀξία τῆς μελετωμένης; Ἡσυχία καὶ δεύτερον ἐάν εἰσθε οικονομικῶς ἀνεξάρτητος. Κατόπιν θὰ σᾶς ὁδοῦ τὰς σχετικὰς συμβουλάς. Εἰς τὴν κομῶπολιν Ἀλιβερίον ὀμιλοῦν πολὺ διὰ τὸν ἀτόμον σας Διατὶ; Περιμένω ἀπάντησιν σας. Γράψατέ μου καὶ τὴν διεύθυνσιν σας διὰ νὰ σᾶς ἐπιστρέψω τὴν φωτογραφίαν.

Α. ΘΑΡΡΟΥΝ: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζω δύο τινά: Ἐάν ἡ κόρη ἐκεῖνη εἶναι πράγματι ἀξία τῆς μελετωμένης; Ἡσυχία καὶ δεύτερον ἐάν εἰσθε οικονομικῶς ἀνεξάρτητος. Κατόπιν θὰ σᾶς ὁδοῦ τὰς σχετικὰς συμβουλάς. Εἰς τὴν κομῶπολιν Ἀλιβερίον ὀμιλοῦν πολὺ διὰ τὸν ἀτόμον σας Διατὶ; Περιμένω ἀπάντησιν σας. Γράψατέ μου καὶ τὴν διεύθυνσιν σας διὰ νὰ σᾶς ἐπιστρέψω τὴν φωτογραφίαν.

Α. ΘΑΡΡΟΥΝ: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζω δύο τινά: Ἐάν ἡ κόρη ἐκεῖνη εἶναι πράγματι ἀξία τῆς μελετωμένης; Ἡσυχία καὶ δεύτερον ἐάν εἰσθε οικονομικῶς ἀνεξάρτητος. Κατόπιν θὰ σᾶς ὁδοῦ τὰς σχετικὰς συμβουλάς. Εἰς τὴν κομῶπολιν Ἀλιβερίον ὀμιλοῦν πολὺ διὰ τὸν ἀτόμον σας Διατὶ; Περιμένω ἀπάντησιν σας. Γράψατέ μου καὶ τὴν διεύθυνσιν σας διὰ νὰ σᾶς ἐπιστρέψω τὴν φωτογραφίαν.

Α. ΘΑΡΡΟΥΝ: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζω δύο τινά: Ἐάν ἡ κόρη ἐκεῖνη εἶναι πράγματι ἀξία τῆς μελετωμένης; Ἡσυχία καὶ δεύτερον ἐάν εἰσθε οικονομικῶς ἀνεξάρτητος. Κατόπιν θὰ σᾶς ὁδοῦ τὰς σχετικὰς συμβουλάς. Εἰς τὴν κομῶπολιν Ἀλιβερίον ὀμιλοῦν πολὺ διὰ τὸν ἀτόμον σας Διατὶ; Περιμένω ἀπάντησιν σας. Γράψατέ μου καὶ τὴν διεύθυνσιν σας διὰ νὰ σᾶς ἐπιστρέψω τὴν φωτογραφίαν.

Α. ΘΑΡΡΟΥΝ: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζω δύο τινά: Ἐάν ἡ κόρη ἐκεῖνη εἶναι πράγματι ἀξία τῆς μελετωμένης; Ἡσυχία καὶ δεύτερον ἐάν εἰσθε οικονομικῶς ἀνεξάρτητος. Κατόπιν θὰ σᾶς ὁδοῦ τὰς σχετικὰς συμβουλάς. Εἰς τὴν κομῶπολιν Ἀλιβερίον ὀμιλοῦν πολὺ διὰ τὸν ἀτόμον σας Διατὶ; Περιμένω ἀπάντησιν σας. Γράψατέ μου καὶ τὴν διεύθυνσιν σας διὰ νὰ σᾶς ἐπιστρέψω τὴν φωτογραφίαν.

Α. ΘΑΡΡΟΥΝ: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζω δύο τινά: Ἐάν ἡ κόρη ἐκεῖνη εἶναι πράγματι ἀξία τῆς μελετωμένης; Ἡσυχία καὶ δεύτερον ἐάν εἰσθε οικονομικῶς ἀνεξάρτητος. Κατόπιν θὰ σᾶς ὁδοῦ τὰς σχετικὰς συμβουλάς. Εἰς τὴν κομῶπολιν Ἀλιβερίον ὀμιλοῦν πολὺ διὰ τὸν ἀτόμον σας Διατὶ; Περιμένω ἀπάντησιν σας. Γράψατέ μου καὶ τὴν διεύθυνσιν σας διὰ νὰ σᾶς ἐπιστρέψω τὴν φωτογραφίαν.

Α. ΘΑΡΡΟΥΝ: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζω δύο τινά: Ἐάν ἡ κόρη ἐκεῖνη εἶναι πράγματι ἀξία τῆς μελετωμένης; Ἡσυχία καὶ δεύτερον ἐάν εἰσθε οικονομικῶς ἀνεξάρτητος. Κατόπιν θὰ σᾶς ὁδοῦ τὰς σχετικὰς συμβουλάς. Εἰς τὴν κομῶπολιν Ἀλιβερίον ὀμιλοῦν πολὺ διὰ τὸν ἀτόμον σας Διατὶ; Περιμένω ἀπάντησιν σας. Γράψατέ μου καὶ τὴν διεύθυνσιν σας διὰ νὰ σᾶς ἐπιστρέψω τὴν φωτογραφίαν.

Α. ΘΑΡΡΟΥΝ: Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζω δύο τινά:

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΣ

Της Louise Graham Francise

3. Τέλος

Εκείνος ετινάχτηκε: «Τό θέλεις, λοιπόν;» «Α! όχι εγώ. Προς τί; Δεν μπορώ πια να αγαπήσω άλλον. Για σένα άλλαξε το πράγμα... Σ'ό θά ξαναγαλήσω κάλι καμιά άλλη!»

«Η γροθιά του έπεσε βαριά στο τραπέζι, κινώντας τα μπιμπέλο να αναπηδήσουν και να πέσουν μερικά κατά γής.»

«Ακούσε, Αντουανέττα. Κατάλαβε το. Έσένα αγάπησα πάντοτε, κι' όχι άλλη καμιά... Καμιά, άκούσε; Κι' έσένα θ' αγαπώ πάντοτε! Πάντοτε!»

Τα μεγάλα γαλιανά μάτια εκύτταξαν τα δικά του με έκπληξη.

«Μά δεν καταλαβαίνεις λοιπόν πώς δεν είναι δυνατόν να γαλήσω μια γυναίκα και να φιλάς μια άλλη; Δεν είναι δυνατόν!...»

«Έτσι έχορσίθηκα. Αυτές η φράσεις ήταν όλος ο άποκαιρητισμός.»

Στό στήτη, εστάθη αδύνατο να πείση τους γέρονες ότι είχε δίχρη.

«Μά, μπαμπά, πώς μπορούσε να μ' αγαπά άφου έφίλησε άλλη!»

«Ο μπαμπάς άπαντοσε το κεφάλι. «Ένα βλέμμα αυστηρό κι' ένα περιφρονητικό άνασήκωμα των ώμων.»

«Βλέπεις, μαμμά μου, πώς δεν ήταν δυνατό να τον αγαπά άφου έφίλησε άλλη!»

Και η μαμμά άκουνοσε τό κεφάλι. «Μά, μικρούλα μου, κάνουν ύπομονη σε τέτοιες ψιλοδουλειές... Π'ραβλέπονται...»

«Όχι! Θεέ μου! Δεν καταλαβαίνετε! Δεν με καταλαβαίνετε...»

Δέν την ένοούσαν. Δέν καταλίβαιναν, οι παλιοί άνθρωποι, πώς ένας άνδρας φιλεί όταν αγαπά, πώς πρέπει τουλάχιστον να φιλή μόνο όταν αγαπά. Κι' άφου έκεινος, ό Ροζέ, έφίλησε την Λεονώρα Δεσμονό, θά πη πως την αγαπούσε αυτή, τη Λεονώρα. Μά είναι τόσο άπλο, τόσο καθαρό και εύνοη. Ψιλοδουλιές. Ακούσε, ψιλοδουλιές, όταν αυτή, η Αντουανέττα, ένόμιζε πώς ό Ροζέ ήταν ό μόνο άνδρας στον κόσμο γι' αυτήν! Παραβλέπουν! Υπομονή! Μά μήπως θά παρεβλέπε και θάκανε ύπομονη ό Ροζέ άν έφίλησε κι' εκείνη τον Μπόμπ Κόλλινς, που της είχε μάλιστα ειπή πώς θ' αυτοκτονήσε πέφου; «Η τον Κλάρκ που είναι τόσο κομψός και ώμορφος και ήθικός, τίμιος... Ναι, μάλιστα, πειό ήθικός κι' άπ' την Λεονώρα Δεσμονό που έπληγε ν' αγαλήσει ένα πανδρεμένο... Δεν ντρέπεται. Ακούσε εκεί, άναίδη!»

Κάποια ήμερα της ήλθε βαρύς πονοκέφαλος και ελαφρά λιποθυμία. Την άλλη μέρα τά ίδια. Στο στήτη άνησύχησαν σοβάρα— «Μπά! είδες εσύ, να τό πάρη τό πράγμα τόσο κατάκαρά... Δεν βαρύνεσαι, Άνουανέττα!... Άστον να χαθή!» Έπληγε στο γιατρό, κι' όταν γύρισε ήταν μελαγχολική και συλλογιμένη.

«Ε! λοιπόν; Τί σου είπε; Δεν πιστεύω να πεθάνης; άστειούθηκε η μαμμά.» «Μου είπε πώς σε πέντε-έξη μήνες είμαι μητέρα, νά!»

ΡΑΒΑΣΑΚΙ

Κ' είναι τό πρώτο-πρώτο γράμμα, που τό διαβάζω με παλμούς, Είναι βρεγμένο από τό κλάμα κι' είναι θερμό άπ' τους στεναγμούς.

Κάθε γραμμούλα, που χαράζει, για τό μετανιωμένο σου λές «Εδώ την κόβεις και στεναζεις, εκεί τη σταματάς και κλαίς.»

«Μά, κόρη μου, ό μπεμπές σου πρέπει νάχη πατέρα...» «Και άφου ό πατέρας του, δεν αγαπά τη μαμμά του; Ποιός θά τον γεννήση τον μπεμπέ; Ο μπατέρας του ή εγώ;...»

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

άπλωσ στον Ροζέ:

«Αγαπητέ μου Σας γράφω για να σας άναγγείλω ότι ό γιατρός μου είπε πώς είμαι μητέρα. Περιμένο τον μπεμπέ μου σε 5-6 μήνες. Όλοι εδω είναι καλά και σας άσπάζονται. Αυτό ήταν όλο.»

Οι μήνες έπερνούσαν σάν να ήταν ήμέρες. Ο χρόνος έφρευε γρήγορος. Η Αντουανέττα δέν έγύριζε. Από τότε που έπληρε τό μικρό εκείνο γραμματάκι, που του έλεγε ξερα ξερά πώς είναι πατέρας, έμετρούσε ό Ροζέ τους μήνες. Της μέρες, της ώρες... Μένουν ακόμη τρεις μήνες... δύο... ένας... κι' έπειτα ή μέρες του πέμπτου μηνός, από τότε που έλαβε τό γράμμα, άρχισαν να τρέχουν, να διαβαίνουν... Κάποτε, κάποτε, έφθαναν μικρά σύντομα γραμματάκια από την Άντουανέττα, που τον ευχαριστούσαν εις τόν πληθυντικό αριθμόν πάντοτε—για τό χρώματα που της έστελε τακτικά. Από τότε που είχε χωρήσει με την Άντουανέττα, άλλαξε όλος διόλου, άλλαξε ζωή και συνήθειες, τόσο που οι φίλοι του δέν τον άνεγνωρίζαν πια. Σιγά-σιγά οι σχετικοί του βαρέθησαν πια να τό στέλνουν προσκλήσεις και να μη πηγαίνει και τον παραμέλησαν. Και ήταν για όλους ένα αίνιγμα ό χωρισμός αυτός, άφου τους ήξεραν τόσο αγαπημένους. Κι' έτσι έπέρασαν οι μήνες όλοι κι' άρχισαν να περνούν και ή μέρες του τελευταίου μηνός που η Άντουανέττα θά γίνονταν μητέρα... κι' αυτός ό Ροζέ, πατέρας... Μόλις έκλεινε τά μάτια του, που φαινόταν πώς δυό χεράκια μικρά, τόσα-τά, χαριτωμένα, τον φώναζαν άμυδρά; «Μπά-μπα!». Κι' άπεφάσιζε να φύγη, να πάη, εκεί, στην Άντουανέττα—να ήθ' μάφωρα τό παιδί του, μάφωρα μόνο, και να φύγη πάλι, άν εκείνη τό ένοούσε έτσι. Και έφυγε.

Έπλησίαζε πια ή ώρα ή κρίσιμη και ή Άντουανέττα σά παραλήρηματα του πόνου και της άγωνίας, ψιθύριζε συγκεχυμένες φράσεις και δυό ονόματα: Ροζέ... Λεονώρα... Στην κάτασπηρ άδουσα της Κλινικής, όπου την είχαν μεταφέρει, κατέφθασε ξαφνικά ό Ροζέ, κι' ένώ μέσα στην άδουσα, στο κρεβάτι τό όλόλευκο, τό ώμοροφο σωμα ταραζότανε από τους σπασμούς, έξω, στο Κόλλι, ό Μπαμπάς έδινε της σχετικής πληροφορίας πληροφορίες στον γαμβρό του. Νά, ό γιατρός είχε ειπή πώς η Άντουανέττα ήταν σε κρίσιμη θεσί και... και να ιδούμε... κάπως δύσκολο να περάση αυτή τη δοκιμασία... Υπήρχαν βέβαια έλπίδες άκόμα, και πολλές μάλιστα... Αλλά, μην ξερεί κανείς τί σκέπτεται ό Παντοδύναμος;

Σιγά-σιγά, άνοιξε ή πόρτα, ή λευκοντυμένη νοσοκόμος άπεσούθησε από τό κρεβάτι της άγωνίας. Τά μεγάλα γαλιανά μάτια άνοιξαν σιγά, έπίπονα, άνοιξαν ορθάνοικτα, τενωμένα. Τά μελανειασμένα χελάκια έσούροσαν πρώτα νευρικά, έπειτα εγαλήρωσαν σ' ελαφρό μευδαία, κι' είνιθησαν ελαφρά: «Ροζέ!... ω!... Ροζέ!». Εκείνος έσκυψε κοντά κι' έψιθύρισε: «Άντουανέττα... συγγνώμη... συγγνώμη... Σου όρκίζομαι και τώρα, στη στιγμή τη μεγάλη, πώς αγαλήσει πάντα έσένα, Άνουανέττα, μόνο έσένα...»

Τά μελανά χελάκια είνιθησαν πάλι— «Εμένα;... μόνο... πάντα;»— «Έσένα, Τουανέττα μου, έσένα μόνο πάντα...» «Φθάνει... άλήθεια;» Την άλλη στιγμή, η Άντουανέττα είχε λιποθυμήση. Η ζωή άφισε προσωρινά τό καταπονημένο σωμα και συνεκτρούθησε στην καινούργια ύπαρξη που έσοπαρούσε στά χέρια του γιατρού. Η Άντουανέττα ήταν μητέρα και ό Ροζέ πατέρας... «Όταν, άργότερα, της έπέτρεψαν να πάρη στά χέρια της για μία στιγμή ένα μικρούτσικο κοκκινωσούσο μπεμπέ, ετραβήξε η Άντουανέττα άπλά τό κεφάλι του άνδρος της προς τό δικό της:— «Δέν φαντάζεσαι, Ροζέ... Εύρισκόμουν... Σε μία θάλασσα μαύρη, άλλόκοτη, κι' εκρούωνα, τόσο πολύ, τόσο πολύ... Κι' έβλεπα από μακριά έναν άγγελο να κρατάη ένα φέρεμα άσπρο. Ήταν εκείνο τό φέρεμα, από μουσελίνα, που σουχα ειπή μία νύχτα... πώς είχε σπάση τό κορδόνάκι μου... πώς είχα σπαση σωριασθή κατά γής. Θυμάσαι, Ροζέ; Κάποια νύχτα, σε μία έσοπερίδα, πο... Τά χελάκια του της έκλεισαν τό στόμα τόσο βιαστικά, που δέν έπρόφθασε να άποτελειώση. ΜΙΜΗΣ»

«Μη... μη... μητέρα!» Έκαμε ή μαμμά σάν ήχώ... «Μά τότε, τότε... πρέπει να γυρίσης στον άνδρα σου, παιδάκι μου!» Τά μεγάλα, γαλιανά μάτια άνοιξαν πολύ διάπλατα από έκπληξη. «Τί περίεργο! Νά γυρίσω, γιατί; Γιατί θάχω ένα μπεμπέ μεθ'αυτού; Μπά!»

«Μά, κόρη μου, ό μπεμπές σου πρέπει νάχη πατέρα...» «Και άφου ό πατέρας του, δεν αγαπά τη μαμμά του; Ποιός θά τον γεννήση τον μπεμπέ; Ο μπατέρας του ή εγώ;...»

Και η Άντουανέττα έγγραψε

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΜΑΣ

Εις την στήλην αυτήν θα βρσκατε κάθε εβδομάδα συμβουλές, για τό ντύσιμο σας, για τό καπέλο σας, για την όμορφότητά του προσώπου σας και έν γένει για κάθε τι που ενδιαιρεί τον καλλωπισμόν σας. Άπεσούνθησε άν ένδιαφερόμενοι προς την δίδα Ζηγκολέττα, γραφεία «Σφαίρα», δδός Άγιου Κωνσταντίνου 7.

ΤΑ ΔΥΟ ΦΛΕΡΤ

Σήμερα, αγαπητές μου φίλες, μου ήλθε ή ιδέα να κουβεντιάσωμε λιγάκι για τό φλέρτ. Τι να σκέπτεσθε άραγε γι' αυτό; Σας άρέσει; Σας διασκεδάζει; ή μάλλον τό άποστρέφουθε και τό άποφεύγετε όσον σάς εινε δυνατόν;

«Αλλά άφου την στιγμήν αυτήν δέν ήμπαρω να έχω άπάντησίν σας, επιτρέψατε μου να σας πω έγω την γνώμην μου για τό ζήτημα αυτό, τό παιδί μ'έν άλλα έν τούτοις νέον ως προς τον τρόπον, με τον όποιον νύν γίνεται ό μπερσάκι.»

Και προς τούτους άς κάμωμεν μίαν σύγκρισιν με τ'άδω αυτά φλέρτ.

«Άλλοτε τ'όφλερτ ήταν κάτι τι λεπτό, αιδέριο ήμπαρεί να πη κανείς.»

Ήταν βιαστικές ματιές ντροπαλά χαμόγελα, κάποτε ελαφρά και λεπτό ειρωνία. Τώρα τό φλέρτ είναι ζεσίπλωμα, άναίδεια προκλητικότης. Μά νέα τό φλέρτάκι μ'έναν νέο νομίζει πώς για να τον αγνήσου δέν πρέπει να κρατήση κανένα πρόσχημα δέν πρέπει να διαστρά να προφέρη και την πάλ άνόκη λέξι, δέν πρέπει ούτε προς στιγμήν να οκεφθή πώς είναι κοριτσιό και πώς από τό φέροισμο της αυτό θά κριθή ίσως τό μέλλον της.»

Πώς θέλετε λοιπόν να σας πω ότι εγκρίνω τό σημερινό φλέρτ;

«Όχι, αγαπητές μου φίλες δέν τό εγκρίνω καθόλου, κι' άν θέλετε να με άκούσετε σάν μία καλή φίλη, άποφεύγετε τό δίνω σας την δόξαμιν γιατί, να έλθετε βέβαιες, πώς αυτό δέν θά συντελέση για να συναντήσθε τον μέλλοντα σύντροφο τό βίου σας.»

Οι άνδρες προκαλούν τις νέες να γίνωνται ζεσίπλωτες, εκτιμούν όμως εκείνες που ξέρουν να τους βάλλουν στην θεσί τους. Τό φλέρτ είναι ένα σπόρ ποδ, τό καλοκαίρι ιδίως. είναι ίσως πολύ εύχάριστον όταν βεβαίως δέν είναι άπότομον. Φλερτάρετε αγαπητή μου έφ' όσον γνωρίζετε την τέχνην, ή δ' άλλως συμφέρον σας εινε να τ' άποφεύγετε. ΖΙΓΚΟΛΕΤΤΑ

«Μη... μη... μητέρα!» Έκαμε ή μαμμά σάν ήχώ... «Μά τότε, τότε... πρέπει να γυρίσης στον άνδρα σου, παιδάκι μου!» Τά μεγάλα, γαλιανά μάτια άνοιξαν πολύ διάπλατα από έκπληξη. «Τί περίεργο! Νά γυρίσω, γιατί; Γιατί θάχω ένα μπεμπέ μεθ'αυτού; Μπά!»

«Μά, κόρη μου, ό μπεμπές σου πρέπει νάχη πατέρα...» «Και άφου ό πατέρας του, δεν αγαπά τη μαμμά του; Ποιός θά τον γεννήση τον μπεμπέ; Ο μπατέρας του ή εγώ;...»

Και η Άντουανέττα έγγραψε

«Μη... μη... μητέρα!» Έκαμε ή μαμμά σάν ήχώ... «Μά τότε, τότε... πρέπει να γυρίσης στον άνδρα σου, παιδάκι μου!» Τά μεγάλα, γαλιανά μάτια άνοιξαν πολύ διάπλατα από έκπληξη. «Τί περίεργο! Νά γυρίσω, γιατί; Γιατί θάχω ένα μπεμπέ μεθ'αυτού; Μπά!»

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Η ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Τό κατάλαβα, κύριέ μου Είπε ένας έραστής πολύ τολημρός. Χώνεσθε μέσα στό σπίτι της υπάνδρου κυρίας με την εύκολία που χώνεσθε και στό δικό σας. Νά σας δω όμως ύστερα πώς θά βγητε άν σας τύχη κανένα άπόστοπον. Θά έξακολούθησε να έινε και την κρίσιμον εκείνην στιγμήν ό τολημρός έραστής; Άηλαδή θά βγητε έξω με τό θάρρος που μπήκατε; Έπιτρέσατέ μου να μη τό πιστεύω. Ελάτε λοιπόν που σας τό έλεγα; Άν δέν σας έκοβε τό κεφάλι να δημιουργήσετε αυτή την μεγάλη άναπομπούλα μέσα στό σπίτι της υπάνδρου κυρίας, άφαιλάς δέν θά μπορούσατε να γλυτώσετε από τό χέριο του συζύγου.

Ο φίλος μου ό Μιχαλάκης ήτο, όπως είπαμε, πολύ τολημρός έραστής και έφθασε να άναποκηρή ή σύζυγος του προίσταμένου του μ'έναν της χαμόγελο σά προκλητικό τά βλέμματα, για να οκεφθή ότι ώρα ήταν να τρέπωση μέσα στό σπίτι της.

«Τί τό θέλεις, φίλε μου, μου είπε. Αυτές η παντρεμένες παρέχουν πολλές εύκολίας στους έραστές των. Έχουν επί τέλους ένα σπίτι και ξέρεις, σήμερα που τόσα κρυφιστικά μέτρα της έλευθερίας των έραστών έχουν ληφθή, τι εύτύχημα εινε να υπάρχη ένα σπίτι για να στεγασή τον έρωτά σου.»

Και ό φίλος μου Μιχαλάκης δέν έχασε καιρό, σάν να φοβότανε μήπως άδηση τό έννοιαστίσιον και χάση τό σπίτι.

«Ένα βράδυ παρεκολούθησε την κυρίαν Άνδρομάχη, την σύζυγον του προϊσταμένου του, ως στό σπίτι της. Μόλις φθάσανε στην πόρτα, η Άνδρομάχη στάθηκε, τον εκύταξε άυστηρά και τον έροήσθη:—

«Τί θέλεις, επί τέλους;— Ν' άνεβή στό σπίτι σας. Τά λόγια αυτά τά είπε με τόσο άπλο τρόπο, με τόση γλυκία, ώστε η κ. Άνδρομάχη δέν κατορθώσε να τον έμπούδηση.»

«Ο Μιχαλάκης άνέβηκε επάνω κι' έπέρασε κατ' ευθείαν στην κρεβατοκάμαρα της κυρίας. Ά, επί τέλους! Δέν τραγουτάνε αυτός ό κύριος. Όλα μαζί τά ήθελε διά μας. Η κ. Άνδρομάχη εθύσωσε.

«Ποιός σας έδωσε τό δικαίωμα, κύριε, να με περάσετε για μιά...— Παιρνόν, όρατα μου κυρία, άπήνησεν άτάραχος εκείνος. Θέλετε να φύγω;— Δέν σας είπα κανείς να φύγετε. Σας έρωτώ όμως γιατί ήρθατε;»

«Ο Μιχαλάκης κατάλαβε ότι είχε πη πολλά λόγια και τά πολλά λόγια εινε φτώχεια. Προκειμένου δε περί έρωτικών έπιχειρήσεων όχι μόνο φτώχεια εινε, αλλά και κίνδυνος.

Και ό Μιχαλάκης έφρόντισε ν' άποφύγη τον κίνδυνον. Περσιπτύχθη θεροστάτη την κ. Άνδρομάχη και άπλά-άπλά την οδήγησε μέχρι της ντομούης της κρεβατοκάμαρας. Εκείνη, χωρίς να δείχη την παραμικράν αντίστασιν, περιούρησε να τον έρωτή γιατί ήλθε.

«Λύο κτήματα στην πόρτα, άναποδογυρίζουν όλα τά σχέδια του Μιχαλάκη. Εινε τά αλιόνια κτήματα του αλιονισ συζύγου, ό όποιος μπορεί να μη πατάη ποτέ στό σπίτι του, πάντως όμως έρχεται όταν τρυπώση μέσα κάποιος έραστής. Φαινεται ότι οι σύζυγοι έχουν υπερβολικά άνεπτυγμένη την αίσθησιν της όφρονσεως.»

Δέν θά μπορούσε να μην πηγαίνα κάθε βράδυ σά μέρη που περάσατε. Ίσως εκεί να βρσκατε κάτι από την ύπαρξή σου. Ίσως εκεί νάχη άπομείνει κάτι από την παρηγορίαν που σου σκόρποσες. Ίσως έλα εκείνα τά μικροπράγματα που φίλοι μας: τά δέντρα που μας κρύφανε, ή σκο-

«Μη... μη... μητέρα!» Έκαμε ή μαμμά σάν ήχώ... «Μά τότε, τότε... πρέπει να γυρίσης στον άνδρα σου, παιδάκι μου!» Τά μεγάλα, γαλιανά μάτια άνοιξαν πολύ διάπλατα από έκπληξη. «Τί περίεργο! Νά γυρίσω, γιατί; Γιατί θάχω ένα μπεμπέ μεθ'αυτού; Μπά!»

«Μά, κόρη μου, ό μπεμπές σου πρέπει νάχη πατέρα...» «Και άφου ό πατέρας του, δεν αγαπά τη μαμμά του; Ποιός θά τον γεννήση τον μπεμπέ; Ο μπατέρας του ή εγώ;...»

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Και η Άντουανέττα έγγραψε

λεί παρακλητικώς τον... πυροσβεστικόν λόγον. Έντος πέντε λεπτόν κάτο από τό σπίτι της κ. Άνδρομάχης μαζεύονται όλες η άντλίες και τά βυτία. Ο σύζυγος, ό όποιος βρίσκεται άκόμη έξω από την πόρτα, τά γάνει, δέν ξεύρει τί συμβαίνει και έν τη παραζάλη του τρέπεται εις φυγήν.

Ο Μιχαλάκης άρπάζει τό καπέλο του και βγαίνει έξω, ένφ οι πυροσβέσται έτοιμάζουν τους σωλήνας. — Σταθήτε, τους κάνει ό πονηρός έραστής. Μη χανετε τον κόπον σας. Η φωτιά έσβησε! Μ. ΣΤΗΡΙΟΣ

Αγάπης λόγια

«Τί τό θέλεις, φίλε μου, μου είπε. Αυτές η παντρεμένες παρέχουν πολλές εύκολίας στους έραστές των. Έχουν επί τέλους ένα σπίτι και ξέρεις, σήμερα που τόσα κρυφιστικά μέτρα της έλευθερίας των έραστών έχουν ληφθή, τι εύτύχημα εινε να υπάρχη ένα σπίτι για να στεγασή τον έρωτά σου.»

Και ό φίλος μου Μιχαλάκης δέν έχασε καιρό, σάν να φοβότανε μήπως άδηση τό έννοιαστίσιον και χάση τό σπίτι.

«Ένα βράδυ παρεκολούθησε την κυρίαν Άνδρομάχη, την σύζυγον του προϊσταμένου του, ως στό σπίτι της. Μόλις φθάσανε στην πόρτα, η Άνδρομάχη στάθηκε, τον εκύταξε άυστηρά και τον έροήσθη:—

«Τί θέλεις, επί τέλους;— Ν' άνεβή στό σπίτι σας. Τά λόγια αυτά τά είπε με τόσο άπλο τρόπο, με τόση γλυκία, ώστε η κ. Άνδρομάχη δέν κατορθώσε να τον έμπούδηση.»

«Ο Μιχαλάκης άνέβηκε επάνω κι' έπέρασε κατ' ευθείαν στην κρεβατοκάμαρα της κυρίας. Ά, επί τέλους! Δέν τραγουτάνε αυτός ό κύριος. Όλα μαζί τά ήθελε διά μας. Η κ. Άνδρομάχη εθύσωσε.

«Ποιός σας έδωσε τό δικαίωμα, κύριε, να με περάσετε για μιά...— Παιρνόν, όρατα μου κυρία, άπήνησεν άτάραχος εκείνος. Θέλετε να φύγω;— Δέν σας είπα κανείς να φύγετε. Σας έρωτώ όμως γιατί ήρθατε;»

«Ο Μιχαλάκης κατάλαβε ότι είχε πη πολλά λόγια και τά πολλά λόγια εινε φτώχεια. Προκειμένου δε περί έρωτικών έπιχειρήσεων όχι μόνο φτώχεια εινε, αλλά και κίνδυνος.

Και ό Μιχαλάκης έφρόντισε ν' άποφύγη τον κίνδυνον. Περσιπτύχθη θεροστάτη την κ. Άνδρομάχη και άπλά-άπλά την οδήγησε μέχρι της ντομούης της κρεβατοκάμαρας. Εκείνη, χωρίς να δείχη την παραμικράν αντίστασιν, περιούρησε να τον έρωτή γιατί ήλθε.

«Λύο κτήματα στην πόρτα, άναποδογυρίζουν όλα τά σχέδια του Μιχαλάκη. Εινε τά αλιόνια κτήματα του αλιονισ συζύγου, ό όποιος μπορεί να μη πατάη ποτέ στό σπίτι του, πάντως όμως έρχεται όταν τρυπώση μέσα κάποιος έραστής. Φαινεται ότι οι σύζυγοι έχουν υπερβολικά άνεπτυγμένη την αίσθησιν της όφρονσεως.»

Δέν θά μπορούσε να μην πηγαίνα κάθε βράδυ σά μέρη που περάσατε. Ίσως εκεί να βρσκατε κάτι από την ύπαρξή σου. Ίσως εκεί νάχη άπομείνει κάτι από την παρηγορίαν που σου σκόρποσες. Ίσως έλα εκείνα τά μικροπράγματα που φίλοι μας: τά δέντρα που μας κρύφανε, ή σκο-

«Μη... μη... μητέρα!» Έκαμε ή μαμμά σάν ήχώ... «Μά τότε, τότε... πρέπει να γυρίσης στον άνδρα σου, παιδάκι μου!» Τά μεγάλα, γαλιανά μάτια άνοιξαν πολύ διάπλατα από έκπληξη. «Τί περίεργο! Νά γυρίσω, γιατί; Γιατί θάχω ένα μπεμπέ μεθ'αυτού; Μπά!»

«Μά, κόρη μου, ό μπεμπές σου πρέπει νάχη πατέρα...» «Και άφου ό πατέρας του, δεν αγαπά τη μαμμά του; Ποιός θά τον γεννήση τον μπεμπέ; Ο μπατέρας του ή εγώ;...»

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Αθηναϊκή Ζωή

Της είδατε παρακάτω της κυρίες σας; Δέν εινε πλέον ή όρατες εκείνες φανταξί της Νέλλης και του Τζουλιάνου. Τά μανιτάρια των τά ύποκειωτικότητας που είχαν σταθή ως στους αρχώνες, άρχισαν να προχωρούν άναδέστατα μέχρι του καρπού της χειρός. Ο κίνδυνος εινε πλέον καταφανής. Μέσα στό χάος των μοντέρνων μανικιών κουτενούν να χαθούν και τά κομψά δαχτυλάκια.

«Υστερα έγχεταί ό λαϊμός, ό όρατος λαϊμός τών Ατθίδων. Ά, ποιος δέν προσπάθησαν έξ αιτίας του λαϊμού αυτού να τους πάρη κάποια Ατθίς στό λαϊμό της! Πάνε κι' αυτοί. Σκεπάστηκαν. Από ποιά μοναστήρι λοιπόν βγήκε αυτή ή άταίρια μόδα; Ποιός μομόγησε την λανσάρια; Δέν εινε πια γυναίκες αυτές, εινε κονσέρβες, κύριε.»

«Έλληνογερμανική όπερέττα

«Η κ. Πέπι Ζάμπτα προσλαβάνεται εις τον θίασον Δομάλην. Εις τον θίασον όμως αυτόν εργάζεται και η κ. Ολυμπία Καντιοτή. Η Πέπι εινε Γερμανίς. Η Ολυμπία Έλληνίς. Εις τό θέατρον δέν συγγάζουν Γερμανοί. Συγγάζουν Έλληνες. Οι Έλληνες όμως αυτοί εκτιμούν μεγάλως τά...κάτω άκρα των Γερμανικών. Η κ. Ολυμπία έγείρει χείρα άπειλιτικήν:—

«Μορή, τί θέλεις έδω;— Έγκώ τέλω ό,τι νέν τέλεις εσύ.— Έγώ φεύγω και βγαίνε τά μάτια σας. Ο μαεστρος του θεάτρον συντατίζει την τύχην του με την τύχην της Ολυμπίας. Σύζυγος του γάρ. Και αναχωρεί και αυτός, μολοντί τό μόνον που έλειπε από την εκτός σκηνής Έλληνογερμανικήν αυτήν όπερέτταν ήτο ή...μουσική.»

«Η κ. που τά πίνει όσα

Πρόκειται περί της γνωστής Ροσσίδος ή όποια τρυφούσε. Δίη νύχτα σάν τό κουνούπι σά κέντρα της Όμοιότητας έναποταμειούσα εις τον χαλβιδιονισ στόμαχόν της έλα τά ύπολειμματα των ποτών. Σας πλησιάζει άποδοχώς σιβίρι επάνω σας, σας ψιθύριζει μερικές λέξεις, προφανώς από την ασκρητικην διάλεκτον και άμείστος θέτει βρήληρον χείρα επί τό ποτηρίου σας. Αυτή η δουλειά γίνεται όλη τη νύχτα. Δεδομένου τόρα ότι όποιος πίνει από τό ποτήρι του άλλου μαθαίνει και τά μυστικά του, η γυναικά αυτή θά ειναι άσφαλώς κάτοχος όλων των μυστικών μας. Ειδικώς που δέν γνωρίζω τά συζύγους μερικόν νυχτοβίον συμπολιτών. ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΕ

«Μη... μη... μητέρα!» Έκαμε ή μαμμά σάν ήχώ... «Μά τότε, τότε... πρέπει να γυρίσης στον άνδρα σου, παιδάκι μου!» Τά μεγάλα, γαλιανά μάτια άνοιξαν πολύ διάπλατα από έκπληξη. «Τί περίεργο! Νά γυρίσω, γιατί; Γιατί θάχω ένα μπεμπέ μεθ'αυτού; Μπά!»

«Μά, κόρη μου, ό μπεμπές σου πρέπει νάχη πατέρα...» «Και άφου ό πατέρας του, δεν αγαπά τη μαμμά του; Ποιός θά τον γεννήση τον μπεμπέ; Ο μπατέρας του ή εγώ;...»

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Και η Άντουανέττα έγγραψε

Και η Άντουανέττα έγγραψε

ΝΕΑΙ ΛΙΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΖΟΖΕΤΤΑ, ευχαρίστως σου χαρίζω 1) ψήφους για το χαρακτήρα σου και ιδίως για την τελευταία σου φράση; γιατί δεν νομίζω πως τα μαύρα σου μαλλιά και τα όμοια σου μάτια είναι στοιχεία χαρακτηριστικά. Τώρα γράμματα σου εγγραφή στα Γ. οφείλει «Σφαιράς» και δεν μου απιτηρήσεις. Γιατί; Δεν θέλεις άλληλογραφία; Στο προτεχές φύλλον θα περιμένω ανυπόμονα δυο λέξεις σου εσω και αναπαντήρησις. ΣΟΧΡΑΤΗΝ.

— Προτιμώ τον Η. Ιωαννίδη διά τον σπάνιον χαρακτήρα του και του χαρίζω δύο ψήφους. Ζαρεζιόβ Β.

— Βρετανιά νεέ, ζούρω ποιος είναι και γιαντό σου δίδω χρυσή την ψήφου μου. Χαρακτήρ μου έδωρα σου εγγραφή στα Γ. οφείλει «Σφαιράς». Δεν σου φαίνεται ότι με γνωρίζεις; όχι όμως προσοικειώσ. Δινάρα.

— Κ. Μ. Βρετανόν νέον, Ο χαρακτήρ σου ομοιάζει με τον ιδίον μου. Άλληλογραφή μου; Γράφει γραφέα «Σφαιράς». Π. Γ. Π.

— Τον άνοικτοζαρδο Βρετανό ψηφίζω μ' όλην μου τή καρδιά, Φίλορ τού Λεβάντε.

— Χαρίζω την ψήφου μου εις τον ειλκρινή, φιλόδοξον και ποιητήν Χ. Β. Β. Δ. Κακί- ούσης.

— Από μιιά ψήφου χαρίζω στον σπάνιον χαρακτήρα του Μ. Ν. προσφέροντες συνήμα και την ειλκρινή μας φίλιά. Δ. Ζί- χος, Ε. Δεσπόρης.

— Δανάη, σου χαρίζω 5 ψήφους χρυσούς για τον λιμφορ σου χαρακτήρα και για τα καλά σου προσόντα. Είμαι 32 ετών ύπολοχα- γός, Δέχομαι άλληλογραφίαν; Γράφε μου: Ακούσιμον Φρονιδόν Έβρον.

— Ψηφίζω την Μινιόν διά ψήφον 1). Τά- κης Μάνου, μ. Βαδύ Σάμος.

— Κερυροπούλα, σάς χαρίζω την χρυσήν μου ψήφον. Θέλω να σάς γνωρίσω πνευματι- κώς. Δέχεσθε άλληλογραφίαν μου; Έμπερ, π. Κέρυρα.

— Μαρέσει ο χαρακτήρ τού Άκροθαλασσί- του γι' αυτό και του ψηφίζω. Άν. Βιάζακ, π. Χανιά

— Καίσινα γυνών εις όλους όσους άλληλογρα- φούν, ή προσέθενται ή άλληλογραφούν, διά τών γραφών της «Σφαιράς», χωρίς τούση ανέρας να έ- χουν προβή εις ό οικίασιν θυσίας, ότι κάθε άνωτα- λή του δέν να συνδύεσται από ένα δραγμαδόν, έσο- κίσιμον εις οικίασιν φάκελον. Τό δέραςιον τουτέ δέν έάν δω από τόν άποστολό, διά ζητησθ ή από τον παραλήπτην. Έν έναντι περιπέσει τά γραμμάτα τών άλληλογραφούντων διά τών γραφών της «Σφαιράς» θά έπιστε, έφανοει προς τούς διανο- μούς.

— Σε ψηφίζω Πριγκίπισσα Βόλου. Πρώτον διότι ο χαρακτήρ σου με άγευσε και δεύτερον διότι είσθε πατριωτισσά μου. Θά ήθελα να γνωρισθώμε. Τι λές; Γνωρίσάτε μου δι- εϋθύνσι σας μέσφ «Σφαιράς». Μία φίλη σας Μαρίτια.

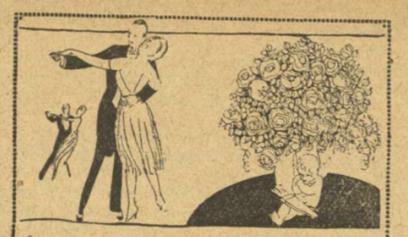
— ΤΡΑΓΚΑΒΕΛΑ σάς ψηφίζω μ' όλη μου τή καρδιά και σάς στέλλω δυο διαμαντένιους σαν τον χαρακτήρα σου ψήφους. Ποδό την άλληλογραφίαν σου. Δέχεσθαι; Μαζθ. Φ....

— Αγοροκόροτο, ψήφος σου με ευχαριστεί. Έχετε έάν επιθυμείτε την άλληλογραφίαν μου. Νικόσ Μ

— Νικό Β., ο χαρακτήρ σου μου άρέσει υπερβολικά, σάς ψηφίζω. Μενεξές.

— Γόησσα, μαζί με την ψήφον μου σάς χα- ρίζω και την άλληλογραφίαν μου. Δέχεσθε; Μενεξές.

— Ελήθησαν και θά δημοτευθών με την σειράν των και ά άπαντήσεις τών δίδων και κριών; Γιού της νικίας, Μαργαρίτας Β., Χρόσος Κ., Σάσος Ιωαννίδον, Έλε- νίτας Κατίνας Β., Νόη, Νποιωτοπούλας, Φανούριον Μαρά, Υψηλόφρονος, Μαρίας Π. Ε. Πλανήτον, Έθανάθας Β. Ι., Τ. Καλλειτζή, Δέσπας Γεωργίου, Λεωνίδα Υ. Ίδιατέρα άλληλογραφία.

Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ ΠΡΩΝΙΣΜΟΣ

Κάθα άπάντησις μέχρι 4 ή λέξων και κάθε χαρα- κτήρ μέχρι 5 ή λέξων θα ήμιοσι ύφονται μετά την άνοικτοζάρδον έδος μονοπόρησιν. Πέραν τών λέξων αύτων κάθε επί πλέον λέξις, τόνον εις τά άπάντη- σεις όσον και εις τούς χαρακτήρας, θά πληροφωρε- ται προς 80 λεπτά ή μία. Διά τά συμπεράσματα με κερφα- λία σ' ομοία 50 λεπτά ή λέξις επί πλέον. Αί άπαν- τήσεις δημοσιεύονται κατά σειράν ήμψως.

— Λίδα Αήδαν, εγγραφα μέσφ «Σφαιράς». Αγγελοσ.

— Αντινέα, σάς ευχαριστώ υπερβολικά διά τήν ψήφον σας. Η διευθύσις μου είναι: Γραφεία «Σφαιράς», Λεωνίδα Υ.

— Ζοζέττα, διατί άδελφίτα υποχρεσίσι σας; Φρονείτε ότι παρ' έμοι δέν θά εύητε ειλκρινή φίλον; Ι. Β., Έλλ. Λέσχη Κομοτινής.

— Παχιτινιάρα, π. ν, Χανιά, ένθουσιασμός σας διά χαρακτήρα μου εξητήθη τόσον γρή- γορα; Σιγήν εις έπιστολήν μου άνεξήγητος. Ι. Β., Έλλ. Λέσχη Κομοτινής.

— Αμαρυλλίς, Ρέθυμον, διακοπή «Ελλά- δος» έπικολούθησε δικαιοτην άλληλογραφίας μας; Αναγκάζομαι άνακαλέσω όσα καλά έφρασασθην δι' ύμης. Ι. Β., Έλλ. Λέσχη Κομοτινής.

— Λογαίον Ραβεζού, μίη δυναμένη δυστυ- χώς; να σάς άπαντήσω εύμεριστώ θεμότατα διά τας ψήφους που μου χαρίσατε. Σοφρανθή Όσφρανούλα.

— Προτιμώ τήν σιάν και Κίστορα, επι- τωμάτε μου μόνον... νεορός να έπικρινώω μαζί σας. Θλιμμένη Γοητσία.

— Αλβιμμένο Ζαζαζίδι, προσφέρω σοι τήν ψήφον μου, σοι γνωρίζω ότι, ευρισκαμαι υπό τόν ούρανόν υπό τόν όποιον φρονται τερα- στίου ύφους πτερά... έξοικισιασμο; μίτην προσπαθώοντα επί αιώνας να τόν φθάσων και άφραρίσων τήν ύπ' αυτών ύποτιθεμένη κωνική του κόνι; Μαριτεύετε; Θλιμμένη Γο- ητσία.

— Κύριε Λαμπρόε, μίαν ψήφον σάς προσ- φέρω και έγω εκ... ζελατινή; Ζήτησα άλλα δέν βρήκα εκ χρυσού ή εκ πλατινίου ούτε και έίς άδαμάντιον εξ άγορού ή χαλκού. Σας τώ λέγοι για να παύση ή αιτία του κακού! Θλιμ- μένη Γοητσία.

— Τινός, καταγοητευμένη σάς προσφέρω μίαν άκόμη ψήφον μου, διότι τόσον καλώς γνωρίζετε τήν άξίαν τής γυναικός ύπερασίζ- ζων μετά ήζήλον τά δικαιώματά της. Είθε πολλοί άνδρες να είχον τάς περί γυναικός αντίληψεις σας. Θλιμμένη Γοητσία.

— Νεκροπούλοδο, μά γιατί δέν παραδέ- χεσθε ομοίωτητα χαρακτήρος άφού ύπάγοι; Έκείνη που περιμένει δέν είναι ή Τρελλή Όνειροπόλος ούτε έγω. Περιμένετε. Μελαγ- ρολική Όνειροπόλος.

— ΤΙΝΟΡΤ, δώσε προσοχή εις τήν άπάντησιν μου. Που τό τρωτόν ήρας εν τή τότε δημοσι- ευθείση γνώμη μου εν ή έξήταζον τήν γυ- ναίκα μόνον και μόνον ως σύζυγον; δηλον ότι έλάμβανον ταύτην οχι καθ' όλον τόν κύκλον αυτής. Φρονείς ότι εν τή γνώμη μου ευπει- ριείχτο τό σκαίον, τό βάνασον. Τό άκρος περιοριστικόν προς τήν γυναικα; Έάν μόν ναί, τότε λέγοι ότι δέν ένεβάθηνες εις τό όλον πνεύμα τής γνώμης μου ούτινος άποκίωμα ή το ή άνδρομυστική θεσίς τής γυναικός έναντι τού άνδρός νομίζω; Άλλως τε ή φράσις μου «... ο άνδρας δέν πρέπει να τρώγεται με τά σούρα του και να ξεσπά στήν καιμένη τή γυναικα...» αυτή έδηλον εκτός τών άλλων και τόν καθορισμόν τής όλης ως νομίζω, λεπτής στάσεως τού άν- δρός προς τήν γυναικα άποκλειούσης συ- ναμία τό σκαίον, βάνασον κλπ. προς ταύτην. Νών ή ιδική σου φράσις τήν γυναικα ο άνδρας πρέπει να τή θεωρή ή πολιτισμέ- τον σντήρορον τού βίου του...» διατί οί- χεται μέσα στο όλον τής προς με άπαντή- σώς σου; Μήπως διείδες αντίφαση τ να εν τή τότε έμή γνώμη; Βεβαίως όχι! καθότι έγω ταύτην θεωροφ πολιτισμώτατον σντήρορον και οχι άθωμα άνδρός. Άρα μου δίδω τό άνα- φαιρέτον δικαίωμα να είπω και πάλιν ότι,

λόγω του έγωισμού σου και τή- ως νομίζω υπεροφίας, δέν μη- κες καλά στο πνεύμα τής γνώ- μης μου εξ ου ούδεν εξ όσον δη- μοσιεύεις εξυπακούεται. Πάλιν ή φράσις σου «...σπερείσαι πεί- ρας τής ιδέας και τής μορφώ- σεως...» σε χαρακτηρίζει κατά τόν πεύ ούτιδανήμερο τρόπο, διότι εν αύτφ θίγεται και αυτός ούτος ο κύκλος τής μορφώσεως ύπερ ου θέλω εν εκτάσει να άπαντήσω, καθότι κατ' έμέ ή μορφωτική ύποψη εκάστου δέν να είναι σεβαστή. Άπάντησον τέλος ποιον τό πνεύμα τής άνω φράσεώς σου. Έγράφα ταύτα μόνον και μόνον να καταλήθω στήν άνωτεροφ φράσι σου διότι κατερέθης στή μορφωσι άνευ σεβασμού και λεπτότητος, με τήν προσθήρην ότι δέν εξωμώ- ηθη εκ τού χαρακτήρος σου. Κίστορα.

— Νικ Ροη., άνέμενον διεύ- θυνσίσι σας τάσας ήμέρας, δυστυ- χώς δέν τήν έλαβον. Γνωστοποι- ήσατε τήν μέσφ «Σφαιράς» ή εις Ρ. ετ' όνοματί μου. Your Friend Clary.

— Νέοι χαρακτήρις — Ιωάννης Δακορώνις; Έ- τών 18, άναστρηματος μετριου, μαλλιά και μάτια καστανά. Τομ- ηρός, ειλκρινής και αγαθός. Έπιδικούς τήν αγήνη και ειλκρινή φίλιαν. Αγαπή τού βουνό, τή θάλασσα, τόν κνηματογράφον. Απεχθάνεται τόν έρωτα, τά αυτοκίνητα και τό χόχημα. Θέλει μιιά φίλη με ποτεμένη σάν τή δική του ψυχή. Όποια συμφωνεί άς τώ γράψη στο «Αθήνα».

— Λαριτίνοπούλα; Έτών 19, άναστρηματος μετριου, χόχημα ούτοζορον, μάτια μαύρα παρ- ασηνοκίνα, λεπτή στοίχς τρόπους, ευγενής, άνοικτοζαρδή, ήμικοζοιάτη, πραγματικό δια- μάντι νοζοκρυσώσης. Μορφωμένη, με ιδανί- κά. Πραγματικώς θηρασώρ για τόν εκλεκτόν τής άλλα σκήρα και άπονος. (Άποστολέης Μίμης Κ).

— Γουλόσ Άνδης; Μελαχρινός, καστανά μαλλιά, πλατύ μέτωπο, σοβαρός, μελαγχολ- κός, ευαίσθητος, λίγω πεσιμιστής. Τού άρέ- σει ή μοναχική ή μουσική ή ή ποίηση. Α- γάπτης τήν Έλλη. Τώρα λατρεύει τήν έννοια τής λέξεως αυτής ή άποστρέφεται τήν ίδια. Δέν πιστεύει τόν έρωτα. Ούτε τόν ήταιεί έδω. Είναι 16 χρόνων και σε μιιά άνωτερη γυ- μνασική τάξη. Θέλει μόν να συνδέθη με φι- λία με χαρακτήρας όμοιους του. Μένει στήν «Αθήνα».

— Μαργαμένος μενεξές; έτών 19, χαρακτήρ ευαίσθητος, ευγανιμά ψυχή, ρομαντικός, μάτια οσημόδη, ποιητικά, μαλλιά σγουρο- ξανθα, καρδιά εύθυμη, Ίπικτική. Σιλονέ- τα συμπάθης, τοκατίνκη, με άρκετή μόρ- φωσι. Νοίωθει ιδιαίτερη συμπάθησα στή μου- σική στά ήδονικά κύματα τής οποίας ζητεί πάντοτε τό ιδανικό του, άλλα δέν τό συναν- τώ, τό φαντάζεται όμως: Μιά άθφα ευγεν- κειά ύπαρξι με μάθηα μαλλιά, μενεξένια μάτια, άνάστημα τέλειο, νοικοκυρό, μορφω- μένη, συμπαθητικά, γεμάτη αγάτη άλλα και ειλκρινεία. Δέχεται άλληλογραφίαν.

— Μαρίος Χ.; Έτών 24. Μαλλιά και μά- τια καταμαυρα. Ψηλός, μελαχρινός. Αγα- πάει τά σπόδε γενικόσ. και πολύ παντός τήν έξοχή. Τήν συντροφίον του τή θέλει μορφω- μένη, έξυπνη και ύπομονετική, όχι ζηλιάρη. Θά τήν μάθο ήπασία, μουσική. Άλλά να είναι Πειραιώτισσα.

— Αποκόμοσ; Σπουδασής τής Θεμίδος. 19 ετών. Χαρακτήρ σοβαρός, ειλκρινής, με- λαγχολικός και αισθηματίας. Μονάχος στο δρόμο τής ζωής ψάχνει για νάρθη μιιά φίλη ειλκρινή και αισθηματική που να τού χαρί- ση μιιά γλυκειά, παντοεινή συντροφία και που να μπορή να μοιράζεται μαζί του τής χαρής και τή φραδικιά τής ζωής. Διευθύνσις τού: Γραφεία «Σφαιράς».

— Ιουδύθ; Είναι 16 ετών, μαθήτρια, έχο- μαίρα μάτια, μοιάζον σάν άστρα φατεινά, δύνανται να μαγνητίζον τόν καθένα, στο κύτταμά τους, πετιόν φλόγες, πληγώνον- τόν καθένα, κι' αυτός θά ζητή να ιναρευτή με τού κάκου. Μόνον αυτά πάλι θά μπορέ- σουν να τούς δροσίουν. Μελαχρινή, μι-

αυτό τό μαύρο χόχημα έχει μιιά γλύκα. Σώμα άρετά όμοιο. Χαρακτήρ ιδανικός, και έγωϊ- στικός. Θέλω να κατακτώ τόν κάθε έμμορφο νέο. Θέλω να εύρω κάτι γλυκό που ύπάγοι σ' αυτή τή ζωή: Μιά καρδιά αληθινή.

Ε. Βερόπουλος; Έτών 18, γανθός, με ζατωσάρα ξανθά μαλλιά και μάτια καστανά. Δέν έχει αγαπήσει. Τήν γυναικα τήν θέλει τσαχλίνα, παιγγιδιάρη και να τόν αγαπή με όλην τήν καρδιά της. Όποια θέλει να γνωρι- σθώμε καλλίτερα άς γράψη: Ε. Βερόπου- λον. Α. Ταχυδρομικόν Παράτημα, π. ν.

Ελήθησαν και οι χαρακτηρις: 367 Νεράϊδης τού γιαιλού, 368 Θεωλλώδους μαχητού, 369 Δάτηρ άγνωστού, 370 Λούθ. 371 Μαδουλίσε D

Τό ταχυδρομικόν τού Διαγωνισμού Δέσπα Γεωργίου, ψευδώνυμον χαρακτη- ρός δυσανήγιστον. Λιλήν Στεφανου., με τήν σειράν του, Γαλατίν, μη άνοικτοζαρη. Θά έλθη ή σειρά σας. Δέν ύπάγοι κανείς λόγος να βιάζεσθε. Δακορώνιαν, μάλιστα. Μ. Ν., ο αιώνας νευρικός. Β. Τσουκαλάν, με τήν σειράν του και ο δικός σας. Λουδ'ς, ή σημείσις σας έλήθη ύπ' όμην. Α. Ζάχον, άπάντησις σας χωρίς αντίτιμον.

Ο πίναξ των ύποψηφίων ΤΟΥ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Οι παρακάτωσ των όνομάτων σημειούσιν οι όμοι- μοι δεικνύον άς ψήφους.

ΚΟΡΙΤΣΑ: Καρέλια 4, Νινέττα 2, Μερτι- νή 3, Νόρα 2, Γυλλία 26, Κλιρέττα 2, Μαργαρί- τα 4, Νανά 4, Ντολορές 18, Ζακελίνα 4, Πε- ρούε 9, Έλθερα 13, Μαρίνα 2, Μ. Σ. 2, Ίζόλ- δη 1, Χρυσώμε 9, Άνθαλουσία 2, Φρόνη 14, Γοργόνα 5, Άλίκη 14, Άνθος λεμιώνον 11, Νυ- νόν 1, Ναός 4, Όρφανή 12, Ζινέττα 7, Λούθα 12, Φούλα Α. 2, Γεωργία 1, Αμαρυλλίς 9, Νίκη 2, Αγγελος παρήγορος 11, Μπιάνκα 2, Σφίγς 1, Πριγκίπισσα Βόλου 5, Παρίξτ 2, Κορσέλι 1, Μιμίκα 5, Λάουρα 5, Κλίσπατρα 4, Χρυσά- νθημον 20, Άγνωστος 5, Αμωστοχής καρ- δία 2, Προσφυγοπούλα 49 Σμυρνοπούλα 38, Βεαρτική 13, Μπαγιαντέρα 5, Νίνα Πάνου 6, Ρόζα 1, Ρέα 5, Θεά Άφροδίτη 2, Ρέζον Σταρ- πουλ 31, Φροδά 8, Οφρανίτσα 8, Μισκότ 28, Λυία 16, Μαρίτσα 4, Μαρίνα 13, Μεδουσα 4, Σαλαβα τού πόνου 10, Άνα 1, Έλλη 4, Δαναή 14, Μαρίκα 4, Γόησσα 1, Φριξέ 5, Σέυλλα 12, Δινόρα 11, Τριπέρια 6, Παιγγιδιάρη 26, Κορη- γία 26, Δουλοδακι 1, Χανουμάκι 14, Μελαγχο- λική Τηλεγραφίτσα 1, Ρένα 16, Ραβμόνη 2, Άγοροκορίτσα 4, Κερυροπούλα 3, Φίλορ τού Λεβάντε 10, Παχιτινιάρα 1, Κόκκινη καινίτερα 15, Άννα, Πιπιτσιούλα 5, Φράια Άμαζών 1, Σοφρανθή Όσφρανούλα 58, Κόρη αγάπης 12 Ντο- ρέτα 18, Κικαρά 18, Ζαζαζή 1, Κορηγορη καρδιά 2, Κίτση 8, Ιουλιέττα 6, Μινιόν 3, Κλαίρη 9, Α- γρημύλη 2, Μ. Ζ. 1, Στέλλα 1, Σαοσ Ιωαννί- δου 2, Άντα 1, Μνηστή τού πόνου 40, Σμυρνοίς 1, Άθφα 5, Μελαγχολική εσηηλοταρις, Βιολέ- τα, Λορέλαθο, Άντινέα, Σουλτάνα τού Γυδής, Ίρμα, Κορδελιούπολα, Ζοζέττα 11, Μινιόν 24, Σοφρανθή Δεσπολίνα, Χρυσώμενη, Ναιτίνα, Χωρικτοπούλα, Ιουδύθ.

ΝΕΟ: Ναρμισσος 8, Άρκαμής 9, Ρωμαιοσ 2, Έσπερος 4, Άβηγκιος 2, Μ. Ν. 31 Νοσταλγός 5, Α. Ο. Α. Ο, Έρρικος, Μορριος, Νικίτα, Ζέφυρος Μ. Γ. Χα τόν Ραμδαρής 14, Μπου- ζώνης 3, Αριστέος, Σ. Σ. 20, Λαμπής, Καποίος 1, Νοβέλλι 2, Δέανδρος, Γ. Φ. Σ. Βιντόν, Γεν- ναίσιος, Έβρον, Μάριος, Τριστάνος, Άετός, φειδίας Έβελισορ, Ηλίας 2, Υποκόρης Βραζελώνης, Νεϊνιτής, Γ. Π. Βαρβιτικαν, Έρβάνης 1, Άλφόνσος Άγγελοσ 5, Συρανό 1, Άνδρονικός, Νικ. Λόν 1, Θ. Μέρμοπος, Έβωθής, Κ. Τ., Χ. Π., Σ. Γ. Σ. Ρομαντικός κνήγος 2, Ρολάνδος 1, Α. Α., Έρρικος, Α. Χ., Ιων. Δρόσοσ 2, Γ. Νεοφα- λή 1, Νικόσ Μ. Β; Κιά, Ιπθέρβ 1, Μήης 3, ληρής 1, Απάλλων, Γρόρσοκ, Ένας, Άεροπόρος 2, Ζηκωμάρ 3, Ίδύθ, Θ. Α., Παρη. Ροβρότος, Σαβίλλος, Μέγας Λούθ 14, Σμυρνοσ 5, Καστω 3, Ρηχαρδός 2, Παύλοσ Νιότη; Αματινός, Ζοσ- λάν 3, Παλ τού πόνου, Τ. Α. 4, Τζών 2, Ακύ- λας, Έρμ. Άγαπήτός, Ζωρής 2, Έρμ. Ρουχωτάς, Έβρον, Μπερσέραν 1, Γιάννης Καλαβάνος, Μελαγχολικός, Άραμής; Σαχχορπούτης, Ρεω- ρή, Στάμ., Μ. Μοσχούλης, Τ. Άετός 1, Δόν Ζουάν, Παπαλασάσιος, Γ. Ν. Χ., Γιούτροπος Πρίγκηφ 2, Μαβις, Κορδαλλός, Άγαθά, Μ. Γαρβούλο, Νοχτοδαβίτης, Λαυιουε Βιλλαρές 20, Κοσμικός θρημίτης, Έρωτολάτρη, Όσκαρ, Άρης, Νεζαγός, Άλεξάνδρος, Μελαχρινός Ισπότης 1, Άβος μαρτυρίον 15, Ν. Σκελλαρίον, Μ. Α. Μ., Λαμπρος Καβαλάρης, Κριμμένος Ψηχαρής 1, Οθλασσώος, Μάιμης Όδύ, Τρα-

γαβελ 18, Αυστοχισμένος, Νεορμέν, Κ. Βασι- λειου, Θηγής, Άθανασάκης, Τραχοιδιστής, Κισσός 2, Αναγνωστέπλομος 15, Αδερνός Πατρήν, Άραχθός 1, Ίδανικός 30, Ε. Β., Κου- κλί, Γ. Δ. Π., Μαργαρίτος, Ι. Β., Λεωτοκόμος 11, Μαζιμός 1, Αλεξίο Άρτανάγ, Καυλανός 2, Δ. Τσίρος 5, Δόγης, Μπού 4, Κ. Θ., Σ. Νικολάου 1, Σ. Ο. Άπαρηγόρητος, Νεκροπούλοδο 1, Χαρ- Φούνη, Χριστοφ. Φωτ, Νικόσ Α. 1, Κερωνός, Έλπιόφορος, Δ. Λυγδ, Παχέρος Κόρης 5, Κου- τσορής, Άετός Βοζαντίου, Άνδρεάκης, Κάσιος 2, Τινός 5, Ναπολέον Νόη, Σβομένος ήλιος 4, Μαύρο, Ρέζον 12, J. Αίολος, Χέλιμης, Περι- πεταϊώης σκιά, Κρηφή αγάπη, Πουλόπουλος, Γουναρής, Wels Άμλέτος 1, Macbeth Μίνωσ, Ζεφρού κνή, Νικόστρατος, Άπελιπομένος νέος, Ζούντες, Σαρόλ, Ίπικτής Λευκόν σρών 1, Τρελ- λόπαδο, Γκαρτί, Η. Κ. Π., Φωτος Χαραγγελοσ, Άγρέμ, Θύμα καταστροφής, Παλ τής θαλασ- σας, Θεο παλ τής φύσεως, Κρυσφόντης, Θ. Α. 1, Φλαμμεριον, Τζακ. Θ. Π. Παουλό φανταράκι, Νικόσ Β. 5, Άκροθαλασσίτης Ι, Στέφανος Χάρης, Άsteriadis, Πονετικό παλ, Μάτίας Σαντόρφ, Έλ. Μόρο 5, Διαβάτης τής τύχης 1, Νοσταλγώ παλ 2, Λατρησ Όραίου, Αεθίνας Φ., Άποστ. Σκουρλάς, Μεσογηνακός άστέρ, Άεοντ., Απ., Π. Γ., Μυστηριώδης ψυχή, Τυραν, Έρμόνος, Έ- βέρσοτος, Άν. Παξ, Άκρωτήριον Άκρίτας, Μαχαρημάς, Π. Ρ., Στάμ. Γουλίης, Έρωτόκρι- τος, Άδωνις 5, Άνθος Φοίβος, Έλλ. Ιωαννίδης 50, Α. Β. Κ., Όθελλος, Χ. Β. Β. Ι., Έρμον 7, Μενεξές, Δραμάτης, Ροδόφυλοσ, Ίωάν. Δακο- ρώνιαν, Γιουλίης Άννης, Έμπαρμένος Μενεξές, Μάριος Χ., Άπόκομοσ, Έ. Βερόπουλος.

αυτό τό μαύρο χόχημα έχει μιιά γλύκα. Σώμα άρετά όμοιο. Χαρακτήρ ιδανικός, και έγωϊ- στικός. Θέλω να κατακτώ τόν κάθε έμμορφο νέο. Θέλω να εύρω κάτι γλυκό που ύπάγοι σ' αυτή τή ζωή: Μιά καρδιά αληθινή.

Ε. Βερόπουλος; Έτών 18, γανθός, με ζατωσάρα ξανθά μαλλιά και μάτια καστανά. Δέν έχει αγαπήσει. Τήν γυναικα τήν θέλει τσαχλίνα, παιγγιδιάρη και να τόν αγαπή με όλην τήν καρδιά της. Όποια θέλει να γνωρι- σθώμε καλλίτερα άς γράψη: Ε. Βερόπου- λον. Α. Ταχυδρομικόν Παράτημα, π. ν.

Ελήθησαν και οι χαρακτηρις: 367 Νεράϊδης τού γιαιλού, 368 Θεωλλώδους μαχητού, 369 Δάτηρ άγνωστού, 370 Λούθ. 371 Μαδουλίσε D

Τό ταχυδρομικόν τού Διαγωνισμού Δέσπα Γεωργίου, ψευδώνυμον χαρακτη- ρός δυσανήγιστον. Λιλήν Στεφανου., με τήν σειράν του, Γαλατίν, μη άνοικτοζαρη. Θά έλθη ή σειρά σας. Δέν ύπάγοι κανείς λόγος να βιάζεσθε. Δακορώνιαν, μάλιστα. Μ. Ν., ο αιώνας νευρικός. Β. Τσουκαλάν, με τήν σειράν του και ο δικός σας. Λουδ'ς, ή σημείσις σας έλήθη ύπ' όμην. Α. Ζάχον, άπάντησις σας χωρίς αντίτιμον.

Ο πίναξ των ύποψηφίων ΤΟΥ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Οι παρακάτωσ των όνομάτων σημειούσιν οι όμοι- μοι δεικνύον άς ψήφους.

ΚΟΡΙΤΣΑ: Καρέλια 4, Νινέττα 2, Μερτι- νή 3, Νόρα 2, Γυλλία 26, Κλιρέττα 2, Μαργαρί- τα 4, Νανά 4, Ντολορές 18, Ζακελίνα 4, Πε- ρούε 9, Έλθερα 13, Μαρίνα 2, Μ. Σ. 2, Ίζόλ- δη 1, Χρυσώμε 9, Άνθαλουσία 2, Φρόνη 14, Γοργόνα 5, Άλίκη 14, Άνθος λεμιώνον 11, Νυ- νόν 1, Ναός 4, Όρφανή 12, Ζινέττα 7, Λούθα 12, Φούλα Α. 2, Γεωργία 1, Αμαρυλλίς 9, Νίκη 2, Αγγελος παρήγορος 11, Μπιάνκα 2, Σφίγς 1, Πριγκίπισσα Βόλου 5, Παρίξτ 2, Κορσέλι 1, Μιμίκα 5, Λάουρα 5, Κλίσπατρα 4, Χρυσά- νθημον 20, Άγνωστος 5, Αμωστοχής καρ- δία 2, Προσφυγοπούλα 49 Σμυρνοπούλα 38, Βεαρτική 13, Μπαγιαντέρα 5, Νίνα Πάνου 6, Ρόζα 1, Ρέα 5, Θεά Άφροδίτη 2, Ρέζον Σταρ- πουλ 31, Φροδά 8, Οφρανίτσα 8, Μισκότ 28, Λυία 16, Μαρίτσα 4, Μαρίνα 13, Μεδουσα 4, Σαλαβα τού πόνου 10, Άνα 1, Έλλη 4, Δαναή 14, Μαρίκα 4, Γόησσα 1, Φριξέ 5, Σέυλλα 12, Δινόρα 11, Τριπέρια 6, Παιγγιδιάρη 26, Κορη- γία 26, Δουλοδακι 1, Χανουμάκι 14, Μελαγχο- λική Τηλεγραφίτσα 1, Ρένα 16, Ραβμόνη 2, Άγοροκορίτσα 4, Κερυροπούλα 3, Φίλορ τού Λεβάντε 10, Παχιτινιάρα 1, Κόκκινη καινίτερα 15, Άννα, Πιπιτσιούλα 5, Φράια Άμαζών 1, Σοφρανθή Όσφρανούλα 58, Κόρη αγάπης 12 Ντο- ρέτα 18, Κικαρά 18, Ζαζαζή 1, Κορηγορη καρδιά 2, Κίτση 8, Ιουλιέττα 6, Μινιόν 3, Κλαίρη 9, Α- γρημύλη 2, Μ. Ζ. 1, Στέλλα 1, Σαοσ Ιωαννί- δου 2, Άντα 1, Μνηστή τού πόνου 40, Σμυρνοίς 1, Άθφα 5, Μελαγχολική εσηηλοταρις, Βιολέ- τα, Λορέλαθο, Άντινέα, Σουλτάνα τού Γυδής, Ίρμα, Κορδελιούπολα, Ζοζέττα 11, Μινιόν 24, Σοφρανθή Δεσπολίνα, Χρυσώμενη, Ναιτίνα, Χωρικτοπούλα, Ιουδύθ.

ΝΕΟ: Ναρμισσος 8, Άρκαμής 9, Ρωμαιοσ 2, Έσπερος 4, Άβηγκιος 2, Μ. Ν. 31 Νοσταλγός 5, Α. Ο. Α. Ο, Έρρικος, Μορριος, Νικίτα, Ζέφυρος Μ. Γ. Χα τόν Ραμδαρής 14, Μπου- ζώνης 3, Αριστέος, Σ. Σ. 20, Λαμπής, Καποίος 1, Νοβέλλι 2, Δέανδρος, Γ. Φ. Σ. Βιντόν, Γεν- ναίσιος, Έβρον, Μάριος, Τριστάνος, Άετός, φειδίας Έβελισορ, Ηλίας 2, Υποκόρης Βραζελώνης, Νεϊνιτής, Γ. Π. Βαρβιτικαν, Έρβάνης 1, Άλφόνσος Άγγελοσ 5, Συρανό 1, Άνδρονικός, Νικ. Λόν 1, Θ. Μέρμοπος, Έβωθής, Κ. Τ., Χ. Π., Σ. Γ. Σ. Ρομαντικός κνήγος 2, Ρολάνδος 1, Α. Α., Έρρικος, Α. Χ., Ιων. Δρόσοσ 2, Γ. Νεοφα- λή 1, Νικόσ Μ. Β; Κιά, Ιπθέρβ 1, Μήης 3, ληρής 1, Απάλλων, Γρόρσοκ, Ένας, Άεροπόρος 2, Ζηκωμάρ 3, Ίδύθ, Θ. Α., Παρη. Ροβρότος, Σαβίλλος, Μέγας Λούθ 14, Σμυρνοσ 5, Καστω 3, Ρηχαρδός 2, Παύλοσ Νιότη; Αματινός, Ζοσ- λάν 3, Παλ τού πόνου, Τ. Α. 4, Τζών 2, Ακύ- λας, Έρμ. Άγαπήτός, Ζωρής 2, Έρμ. Ρουχωτάς, Έβρον, Μπερσέραν 1, Γιάννης Καλαβάνος, Μελαγχολικός, Άραμής; Σαχχορπούτης, Ρεω- ρή, Στάμ., Μ. Μοσχούλης, Τ. Άετός 1, Δόν Ζουάν, Παπαλασάσιος, Γ. Ν. Χ., Γιούτροπος Πρίγκηφ 2, Μαβις, Κορδαλλός, Άγαθά, Μ. Γαρβούλο, Νοχτοδαβίτης, Λαυιουε Βιλλαρές 20, Κοσμικός θρημίτης, Έρωτολάτρη, Όσκαρ, Άρης, Νεζαγός, Άλεξάνδρος, Μελαχρινός Ισπότης 1, Άβος μαρτυρίον 15, Ν. Σκελλαρίον, Μ. Α. Μ., Λαμπρος Καβαλάρης, Κριμμένος Ψηχαρής 1, Οθλασσώος, Μάιμης Όδύ, Τρα-

αυτό τό μαύρο χόχημα έχει μιιά γλύκα. Σώμα άρετά όμοιο. Χαρακτήρ ιδανικός, και έγωϊ- στικός. Θέλω να κατακτώ τόν κάθε έμμορφο νέο. Θέλω να εύρω κάτι γλυκό που ύπάγοι σ' αυτή τή ζωή: Μιά καρδιά αληθινή.

Ε. Βερόπουλος; Έτών 18, γανθός, με ζατωσάρα ξανθά μαλλιά και μάτια καστανά. Δέν έχει αγαπήσει. Τήν γυναικα τήν θέλει τσα

Στίχοι του κάρου

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ

Ουχ ην εγγατάσθαις περικαλώ απτή, ηγουν η κατάστασις εσθιν αδιόβατος και ουτιδανή, καθάπερ διεπεράσον του μακαρίου Ιωβ την υλομονή, το όποιον άνέβηρον τό όρος των Ίμαλαίων, Ουτω άπεφάσισον και έθεσον κατά πάντα τό αίσχος μου, κοινώς την ένδροσήν, και γρωσθόν ποιω πανδί φίλον η συγγενήν,

είπερ βούλονται να αναλάβουσιν την έμπαυ άνατροφήν διά τό έμόν συσσίτιον άποδέχομαι έπαχαρίστωσ να ποιή τον κόπον και ύπαγαίνω εις τό έαπτόν όσπίτιον, τοιοτοθρόπως έξοκονομείται η περίσθασις του φαγοποτίου μία χαρά, καθότι άπηλλάττομαι έξ ένός μέγαν και τρανοτάτου έμβελα, τό όποιον γλυτόνω άπό τό έπάρατον έσθιατορείον. Καθάπερ τί σάς κοσθίξει περικαλώ ύμάς χλιαρώς; έκειθεν που τρώγει άπαξ οικογένεια όμαδικώς πινάκιον, έν φακός, τό όποιον μετά ένα έκατοσθάριον κρασίον;

Ο ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Με μίαν δεκαορίαον μόνον

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ,"

Άλόν, κυρίοι και κύριαι, εις τον πραγματικόν και γαργαλιστικόν φακόν του Πανοραμάτου μου, τό όποιον με μίαν δεκαορίαον μόνον βλέπετε όσα φαίνονται και δέν φαίνονται.

Έδω, κυρίοι και κύριαι, γλέπετε και ξεσβερωκωθήτε περικαλώ να βγάνετε τάς έσθήτας σας διά να παρατηρήξετε καλλίτερον, τό μέγαρον του Άσρακειού όπου τό άδειάζουν έσπευσμένως διά να τό μεταβάλουν εις φυλακάς, τό όποιον που άλλοι μπορούν να χορέσουν οι διαχειρισται του στρατου;

Έδω, κυρίοι και κύριαι, διαβλέπετε τάς κομμωτοειδείς ήθοποιούς, δίδας και κυρίας Πέπαν, Ζάμπια και Κόζου να παραστήνουν τά «Μαλλιά κουβάρια» εκτός του θεάτρου, τά όποιον δέν θα μείνη επί σηνής ούδεμια όρραία ήθοποιός παραμόνον αι κασόμπραι, ηγουν αι όρραϊαι θα τά παιζουν εκτός θεάτρου άνευ φόρου του δημοσίου.

Άπό της κωμωδίας του Μαρντέ

ΕΝΑ ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΝΤΙ 35 ΛΕΠΤΩΝ

Ο Καραγκιόζης βρούκεται πάλι χωρίς πεντάρα. Και δέντόν μέλλει που δέν έχει να φάη, διότι αυτός την πείνα την έχει για λιγοδιά, η πείνα γι αυτόν είναι πατρογονική ασθένεια, άφου την στιγμή που γενιόταν και ο πατέρας του και η μητέρα του πεινούσαν, αλλά πρόκειται να γίνη γαμβρός και στενοχωρείται που δέν έχει χρήματα για τά έξοδα της... κηδείας. Σκέπτεται λοιπόν να καταφύγη πάλι σε καμιά πανουργία. Την στιγμή όμως που καταστρώνει τά σχέδιά του, παρουσιάζεται κάποιος πασσας διάσσημος κουφιοκεφαλιάς, και βλέποντας τον Καραγκιόζη σκεπτικό τον έρωτά:

—Τί σου συμβαίνει, φίλε μου Καραγκιόζη, κ' είσαι τόσο μουστρούφης;

—Τί να συλλογίζομαι άφεντικό; Βλέπω εκείνο τό μεγάλο σπίτι και καίγει η καρδιά μου.—Ποιό σπίτι, Τζάνεμ';—Εκείνο κει ντέ τό μεγάλο, με τ' άνοιχτά παράθυρα...

—Μωρέ, τί με λές! Μήπως σκέπτεσαι να τ' αγοράσες;

—Να τ' αγοράσω; Τί λές, πασσα μου. Να τό χαλάσω θέλω και δέ έχω λεφτά.

—Να τό χαλάσης!... Έτσι του λόγου σου μπορείς να χαλάς τά ξένα σπίτια; Θα σε πάρουν για τρελλό, τζάνεμ', και θα σε ρίξουν στη γαστάνι.

—Νάτα μας! Και μήπως δέν έχω τό δικαίωμα να κάνω ότι θέλω τό σπίτι μου;

—Μπρέ; Είναι δικό σου αυτό τό σπίτι;

—Νάτα; Δέν ξέρεις λοιπόν πως στο σπίτι αυτό καθόταν ο μακαρίτης ο παππούς μου και μετά τον θάνατό του τ' άφησε σ' έμένα; Και να σκέπτεται κανείς, πασσα μου, πως κάτω από τό σπίτι αυτό είναι θαμμένα τρία σακιά λίρες...—Τί με λές, Καραγκιόζη μου;

—Βεβαίως. Τρία ολοκληρα σακιά με λίρες. Ο παππούς μου ήταν πολύ πλούσιος, ειχε όμως πολλούς έχθρούς. Για να μην του πάρουν λοιπόν οι έχθροί του τά λεπτά τάκρηψε κάτω από τό σπίτι του.—Και τί κάθισαι, παιδί μου; Τί κάθισαι και δέν τό ρίχνεις τό παληόσπιτο να βρής της λίρες και να γίνης κ' έσύ πλούσιος;

—Να τό ρίξω, καλά τά λόγια σου, αλλά πως να τό ρίξω που δέν έχω λεφτά; Σκέφτηρα λοιπόν να τό πουλήσω. Τό παίρνεις, μάραμπα, του λόγου σου; Θα στό δώσω φτηνά. Σκέψου πως θα βρής τρία ολοκληρα σακιά με λίρες.—Να τό αγοράσω, παιδί μου, πολύ ευχαρίστωσ, πές μου όμως πόσα ζητάς;—Ουδόντα χιλιάδες... Ούτε μεταλλάκι παρακάτω.—Συφορά μου!—Γιατί;—Γιατί δέν έχω τόσα πολλά, Καραγκιόζη μου.—Πόσα τάχεις;—Λίγα, πολύ λίγα...—Πόσα;—Λίγα σου είπα...—Δέκα χιλιάδες;—Α, οχι, λίγα-λίγα...—Πόσα, πόσα;—Μά...δέν έχω διόλου.—Καθόλου;—Λίγα πράγματα. Τριάντα πέντε λεπτά.—Φέρτα, αδελφέ. Ο ΜΟΛΛΑΣ

Του Βλάμπ τα καμώματα

ΜΠΥΡΙΤΣΕΣ

Δε στόπα γώ, ρε Μανιώ μου κορακοζιώητη, πώς τό σημερης ήμεραν ούλα τά πετρι-

παράδοτα κατανήσανε ως είδος φάβα και δέν έχουνε πειά ύπόληψι στη συνείδησι του κοσμάκη. Ούλα μās τά περικόψε η μόδα σά να τουνε λογοκρισία και τά ύγρα, ρε Μανιώ μου, και τά στερεά και τά άεργια. Ως επί παραδειγματος χάρις άλλοτες επάγαινες στην μυτρα για να δροσίσης την κρασοθήκη σου, παράγελνες στενοτορείως ένα γαλόνη, τό κοπάναγες άπνευστί και καταλάβαινες πώς κάτι ήπιες, σου πέραγε τό μεράκι δηλαδή και φαριστιόσουν εις ποσότητα και εις ποιότητα. Ένω τώρα... ρε για δες χάλια που στάχουνε οι τσιμπιρλιου. Πās στη μυτρα κ' έρχεται ο άλλος και σε ρωτάσει:

—Μύτρα θες η μυτριότσα...

—Αηλαδής, του κάνεις, έχετε και άνήλικες μυτρες;

—Μάλιστα, σ' άπαντει, έχουμε και μισά ποτήρια.

Έχου ρε, Παναγίτσα μου Νερατζιώτισσα, κουζ έντες που στής κάνει ο ήνηγιαγωγός. Ρε σύ, σε φαρμακειό ήρθα για σε Ζυθοπωλείο; Άκουσ εκει μυτριότσε; Της κουκλες δηλαδής θα παιζουμε;—Όρα μου φαίνεσαι είναι να μπω μέσα και να παραστήσω άποψε τό Μουρούζη. Σιγά-σιγά θα μās σεβήριε τα βάρσαμα μέσα στής δαχτυλίθρες. Υπόχουνε γλέπεις τό σημερης και μερικά ντιλικάτα στομάχια που δέ μποράνε να σηκώσουνε πολλή μυτρα και για δαυτο βγάνανε την μηχανή με της μυτριότσε που να βγάνουνε τό άγλειούσα και να νάι νύχτα για να μη βρέσκουνε γιατρό και να πάνε από άγλειουροθάνατο οι προδότες!

Τό καλό είναι, ρε κινικό καύμα της καρδιάς μου, που έτώρα με τό ύπουργείο της Έννόμιου τό κατεβάσανε ένα δίφραγκο το κρασί οι οινοποιοί που μπορεί καθένας από μās που φυλάμε με σεβας της έντολες των προγοών νάν τον οίχην στο σταφυλόζουμο για να ξεχνάη της άτιμιές της κοινωνίας. Σηγιέμαι σταφιδίτης; Ο ΒΛΑΜΗΣ

Ρενυσ της εποχής ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΕΠΟΝΙ

Ήτανε φρουτοφάγος ο καϊμένος, μα ήταν τα φρούτα άκριβά κ' αυτός τά χόρτανε από πέρα. και μπαλωνότανε κουτσά-στραβά.

Μά ήταν ο πόθος του μεγάλος για να πεπόνι προφαντό, σκέπτεται ο δόλιος τί να κάνη με τό μαρτύριο αυτό.

Δέν είναι ούτε τραπεζίτης, ούτε ήγούμενος, ούτ' άσκητης ως που άποφασίζει επί τέλους και γίνεται διαχειριστής!

Ο ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Τα παράπονα της Μοδιιστρούλας ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ

Άχου, μαμάκα μου, μαμικίτσα μου, μαμακουλίτσα μου, πόσος κακός είναι ο κόσμος σ' έμάς τους έρωτευμένους που δέν μπορούμε να βρούμε καίενα μερο; για να πάμε ραντεβού, παρα δύο μās κατατρέχουν οι χωροφυλάκοι και μα σηγαίνουν στο τμήμα σά να μαστε διαχειριστάδες του στρατου. Άκουσ εκει να μη βρισκομεις ένα μεροσ να πάμε με τον Άθανάσιον διά να περάσωμε τάς ώρας του μάλιστα του Ύμηττου... Προχδές έγυρεζαμε μαζί όλη τη νύχτα, έσασ έγω ένύστασα κ' είπα του Άθανάσιου να πάμε καπου να κοιμηθούμε, έννοεις όμως μαμακουλίτσα μου, φοβόταν σφοδρώς να πάει εις ξενοδοχείον, διότι ει χωροφυλάκοι καμουν έφοδο να συλλάβουν να ζευγάρι. Να μη στό πολυλογώ, μαμά μου, άναγκαστήκαμε να γτυπήσωμε στην Πολυκλινική, όπου μās έπέσοσαν για άρρώστους και μās έβαναν σ' ένα δωμάτιο, ως που να ξεμειρώση και να μās δη ο γιατρός. Άχ, τση εν' αυτη! Τόν χάνω, μαμάκα μου, τον Άθανάσιον μου, τον χανω. Τό έξωρο τώρα, θα μου πη έπαγε εις Μοναστήριον και άλλοιμόνο μου άπτι τον συνήθισα και δέν μπορέ να τον ξεσνηθίσω. Η ΜΑΡΙΤΣΑ

